

vedtagen, men da dette ikke var sket ved Lovens Udløb, nemlig den 1ste April 1873, blev den ved Loven af 21de Marts 1873 fornyet paa 2 Aar, saaledes at den altsaa vil udløbe den 1ste April 1875. Det er nu givet, at det Lovreformforslag, som foreligger for det høie Thing, ikke kan træde i Kraft som Lov den 1ste April 1875, og jeg har derfor troet det nødvendigt at søge en Forlængelse af denne hidtil bestaaende Lovbestættelse, men jeg har dog efter Omstændighederne troet at kunne indskrænke mig til at forlange den paagjældende Lov forlænget paa et Aar. Naar jeg imidlertid i Motiverne har forbeholdt mig atter efter dette Aars Forløb at komme med et Forslag om Forlængelse af de nu gjældende Bestemmelser med Hensyn til de vestindiske Suffere, er dette sket under Forudsætning af, at det ikke maatte lykkes at gennemføre det for Thinget foreliggende Forslag om Fællessuffertogter i Vestindien, eller at der i alt Fald maatte vise sig saa alvorlige Hindringer for at faae saadanne fuldførte, at man ikke vilde kunne have den Høst, som falder i 1876, forberedt, inden denne Lov løber ud. Ligesom nemlig den hele Foranstaltning væsentlig er truffen af Hensyn til de dansk-vestindiske Suffere, saaledes turde Villighed ogsaa tale for, at man ikke lader Forandringen indtræde, forinden de Midler ere skaffede tilveie, hvorved Sukkerproducenterne paa de dansk-vestindiske Øer kunne give deres Suffere en bedre Stilling i Handelen end den, de hidtil have kunnet have. Hovedmomentet, mine Herrer, maa altsaa siges at være det, at det hverken er hensigtsmæssigt eller maasse en Gang forvarligt, at man for den Tid, som løber fra den 1ste April 1875, indtil en ny Lov træder i Kraft, forhaabentlig i Løbet af Aaret, vil indføre en ny Tilstand, hvilket vilde blive Uheldigt, hvis man skulde vende tilbage til Loven af 4de Juli 1863. Derfor anbefaler jeg det ærede Thing at forlænge den omhandlede Lov paa eet Aar.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag ville blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af „Forslag til Lov om Præsterens Lønning m. m.“ (1ste Behandling findes i Anden Spalte 985 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Spalte 149 ff.)

Intet Andringsforslag var stillet. Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling fattedes under Et under Forhandling.

Bale: Det Forslag, som nu her foreligger til Afstemning, hører til de særdeles ind-

gribende i vor Lovgivning. Dermed skal det ingenlunde være sagt, at dette Lovforslag vil være egnet til at opnaa de Formaal, som den nuværende høitærede Kirkeminister i et tidligere Foredrag har opstillet som sine egne, thi det er ingenlunde afgjort, at et Forslag som dette i nogen særegen Grad vil virke hen til at styrke den egentlige kristelige Udvikling i Landet. Man maa altid holde fast, at en saadan ikke fremmes ved Lovforskrifter; den kan lige saa godt fremmes som den kan hemmes ved dem, men den gaar sin jevne og simple Gang uden Hensyn til Love. Tager man derimod Hensyn til det borgerlige Samfund, kan det ikke negtes, at en Lov som denne og den sig dertil sluttende Lov om de Geistliges Ud nævnelse ved Sognemeblemernes Indflydelse ville være i høj Grad tidssvarende og passende til den Udvikling i Landet, som vi nu have opnaaet. Derfor skulde man tro, at alle de Kræfter her i Landet, som virkelig mene det godt med den borgerlige Udvikling, af al Magt vilde støtte disse Love, for at de kunde komme ud i denne Samling og hurtig bringe de heldige Følger, som vi vente af dem. Det kan nemlig ikke negtes, at de Mænd, om hvem der her er Tale, nemlig de Geistlige, naar de bringes i nærmere Berøring med de Omboende, og naar de tillige have de Omboendes Tillid, ville kunne udrette overordentlig Meget i den almindelige Oplysnings Tjeneste; et Formaal som dette kan ikke agtes ringe. Med Hensyn til de Udtalelser, som vi igaar hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Brix) angaaende Kjøbningens Lovforslag, skal jeg sige, at det heller ikke fra det Stade, hvorpaa han staar, kan være ligegyldigt, om de Mænd, der nu ved Kjøbenhavns Universitet uddannes i denne Retning, have Udfigt til at komme i en saadan Stilling, som de omtrent 1000 Embeder, eller hvormange det nu er, hvorom der her er Tale, frembyde, og til at komme i en heldig Stilling overfor de Omboende. Og saa fra dette Stade skulde man altsaa mene, at det var gavnligt, om disse Fremskridtslove kunde fremmes saa hurtig som muligt. Dette er, hvad jeg har at sige om selve Lovens Indhold. — Jeg skal nu tillade mig et Par Ytringer om, hvad jeg vil kalde disse Loves konstitutionelle Stilling i dette Dieblit. Uden Hensyn til de mulige Partigrupperinger, der kunne finde Sted her i Landet, kan det ikke negtes, at det er fuldstændigt lovligt, at Medborgerne samle sig for at opnaa visse Fremskridtslove, og at man søger at samle et efter Grundloven konstitutionelt Flertal for at faae disse Love gennemførte. Dette er nu ogsaa sket med Hensyn til det Lovforslag, som her foreligger. Det er i sine Grundtræk godkendt af et ikke lille Flertal af det danske Folk, og jeg skal tilføie, at den foregaaende Drøftelse af disse Spørgsmaal tillige har godgjort, at der maa være et ikke lille Tal af Medlemmerne i denne Sal, der, om de